

# KECSKEMÉTI LAPOK.

Ismeretterjesztő hetilap.

### Előfizetési díj:

Negyedévre . . . . .	1 frt 50 kr.
Félévre . . . . .	3 " — "
Egész évre . . . . .	6 " — "

Megjelenik e lap hetenként egyszer, Szombaton.

Előfizetési pénzek és hirdetések elfogadtnak Gallia Fülöp könyvkereskedésében Kecskeméten. — Hirdetések ezenkívül fölvetetnek még M. Zeisler hirdetési irodájában. (Pest, Király-úteza 60. sz.)

### Hirdetési díjak:

5 hasábos petit sorért, egyszeri hirdetésnél 5 kr.; — többszöri vagy terjedelmes hirdetéseknel árleengedés adatik. A nyilttérben való közlemény 3 hasábos soráért 10 kr számíttatik.

### Előfizetési felhívás

## „Kecskeméti Lapok“

tisztelt közönségéhez.

Lapunk egy éves pályáján egyetlen szám sem jelent meg, mely tüzetesen helyi érdekeinket s legégetőbb napi kérdéseinket ne tárgyalta volna: egy „helyi lap“ hivatását eképen hittük leginkább betölteni s azt a rendelkezésünk alatti erővel igyekeztünk is teljesíteni.

Alig hinné az ember, ha valóságban tapasztalnia nem kellene: mennyi ellenséges elemmel kellett ez egy év alatt megküzdenünk, annál fogva nyíltan bevalljuk, hogy az első év kitértése valóságos erkölcsi és anyagi áldozatunkba került; mert nemcsak a kezdet nehézségei sulyosították e Lapok pályáját, hanem azok is, kiktől teljes joggal támogatást vártunk volna, elvonták tőlünk segélyüket; sőt némelyek minden indokolható alap nélkül Lapunk ellen izgatni meg nem szüntek.

Hisszük, hogy jövőben mindez elmarad, midőn sok tekintetben új átalakulás küszöbén állunk, s midőn helyi viszonyaink fejlesztése minden jóra való polgár közreműködését igénybe veszi: erősen hisszük, hogy városunk minden értelmes polgára kezét fog velünk, városunk és vidékünk felvirágzására, a szellemi és anyagi haladás előmozdítására; mert közös cél, közös jólét elérhetésénél véleménykülönbség lehet ugyan az eszközök megválasztásában, de a siker kivívásánál egy értelem és egy akarat fog vezérelni mindnyájunkat.

Politikai kérdések vitatásába jövőre sem bocsátkozunk; de a közmívelődés, gazdaszat, ipar és kereskedelem terén reánk vonatkozó egyetlen mozzanatot sem mellőzendünk: mert azokat saját viszonyaink alkalmazásával fejtegetni, elengedhetetlen hivatásunknak tekintjük.

Lapunk előfizetési díja marad a régi, ugyanint házhoz hordatással vagy postán küldéssel

negyedévre . . . . .	1 frt 50 kr.
félévre . . . . .	3 " — "
egész évre . . . . .	6 " — "

Annál fogva kérjük a t. közönséget, hogy ez évnegyed lejártával további megrendeléseit Gallia Fülöp ur könyvkereskedésében megtenni méltóztassék; tisztelt munkatársaink pedig becses közreműködésükkel lapunkat elősegíteni sziveskedjenek.

Szerkesztőség.

### Teendők városunk érdekében.

Lapunk olvasói e című szentiványi ének hosszadalmasságu czikk sorozatainkat hihetőleg már megis unták, de nem tehetünk róla, mert

ez is annak legbizonyítóbb jele, hogy nagyon sok még mit szellemi és anyagi előrehaladásunk, és városunk felvirágzása érdekében tenni mulhatatlanul kötelességünk, mert még nagyon de nagyon sok az még a legszükségesebbek közül is, minek még hijával vagyunk; — és mi legyünk bár még unalmasabbak, nem szününk meg polgártársaink figyelmét azokra újból és mindaddig felhívni, még figyelmeztetésünknek előbb vagy utóbb némi hasznát nem látjuk.

Mi is azon igen praktikus ref. lelkészszel tartunk, kihez midőn hivei egy alkalommal egész ünnepeles küldöttséggel járultak azon kéréssel, hogy miután az igen tiszteletes ur minden ünnepnapokon már 20 év óta ugyanazon beszédek tartotta; legyen szives már egyszer másról beszélni, mert már a hivek mind tudják és ismerik minden ünnepi beszédét.

Nagyon, helyes, hogy kigyelmegek már mind megtanulták beszédeimet, felelt a tiszteletes, mert éppen azért mondom azokat, hogy kigyelmegek megtanulván akként cselekedjenek . . . tehát mondja el bíró uram a pünkösdi beszédeimet.

Hiszen ugy még nem tudom, hogy el is tudjam mondani, felelt a küldöttség feje.

No, ha még bíró uram sem tudja, hogy tudnák a többi hiveim, ugyanazért addig mondom azon beszédeimet, még kigyelmegek mind meg nem tanulják.

Tehát én is addig nem szünöm meg polgártársaim figyelmét teendőinkre felhívni, mig azok egy része legalább életet nem nyer.

Tudom én, hogy nagyon sok idő kell még nekünk, hogy városunk mind azt megszerezze, és magát mindazzal ellássa, miket akár vagyonsága, akár lakossága nagy számánál fogva megkövetelhetne és megérdemlene, — és ennek azon végtelen közöny az oka, melylyel lakosainak nagy része, és azoknak általános többsége, kikre a kivétel vagy kezdeményezés volna bizva, viseltetnek közügyeink iránt.

Az egyik mindenre azon feleletet adja, hogy nincs miből.

A másoknak a legkisebb gondja is nagyobb városunk közügyeinél.

A harmadik a másiktól várja a sült galambot.

A negyedik, ki maga mit sem tesz, gáncsolja és akadékoskodik a munkálni akarók cselekvényében.

De ezen dolgok sokáig így nem maradhatnak, nem szabad így maradniok.

A mult évben a közlegelőkön járó jószágok legeltetési díja ugy határozott meg, hogy a közlegelőkbe fektetett tőke 6-tos kamatja és az évi adója vettett ki, és így a közönség semmi hasznot nem vett a jószág tulajdonosoktól a legeltetésért.

A folyó évi május 24-én tartott közgyűlésben pedig, mivel szeszal a közlegelők nem valami dús legelőket voltak, még a mult évi legeltetési díjból is 5000 forintot engedtetett le.

Ezen eljárást nincs szándékunkban a legkevésbé sem gáncsolni, sőt nagyon helyesnek tartjuk, hogy oly mostoha módon mint a termesztő gazda közönségünkre e folyó év is volt, a közönség méltányos is tudjon lenni.

És az 1865. és 1866-ki évek a tán kételkedőket nagyon is meggyőzték arról, hogyha nálunk rossz körülmények közt van a gazdaközönség vagy inség van a gazdára, nagyon érzékenyen sújtja az városunk lakosságát, de különösen a munkás és kézműves osztályt.

Nem lehet tehát a gazdaközönségnek tenni szokott kedvezményeket irigyelni.

Azonban a többi lakosok sem mostoha fiai városunknak és azoknak is joguk van megkövetelni, hogy az ő érdekeikben is tegyen a közönség valamit.

És a hol még a jogosan és méltányosan megszabott árból is 5000 forintot lehet elengedni, ott nem lehet azon kifogással elodázni valami szükséges életbe léptetését, hogy nincs pénz, mert ott bizonyosan van, ott kell lenni.

Városunk közönségének évenként kiváló gondoskodásának tárgya szokott lenni, hogy a közlegelőkön vannak elég számu kutak és hogy azok jó karban vannak-e?

Hogy a lakosság számára van-e elég jó és iható vizü kutunk, csak igen csekély gond szokott rá fordíttatni, — ez évben többnek csináltatása elhatározott, egy el is készült fél év alatt, a másik és a harmadik is csak el készül a mostani nemzedék életében . . . talán.

Évenként nagy érdekelttség van a közönség intézkedéseiben aziránt is, vannak-e elég tiszta vizü és jó karban levő birka usztatóink . . nagyon helyes, mert erre szüksége van a birka tartó közönségünknek.

De volt-e valaha tanácskozás tárgya azon kérdés, hogy tán a lakosságnak is szükséges lenne egy közfürdőhelyet felállítani.

Vagy tán nincs is szüksége a lakosságnak a fürdőre?

De bizony van, mert az életszükség az egészség fentartásához mulhatatlanul megkívántatik, hogy fürdőhelyünk legyen, — és pedig közfürdők.

De erre eddig semmi figyelmet sem fordítottunk, pedig a természet megmutatta, hogy igen alkalmas és egészséges közfürdőt lehetne nálunk előállítani az ugynevezett széktóban, csak akarnunk kell.

Megmutatta Szabadka, — hogy mit képes a szorgalom és kitartó akarat eszközteni, — a palicsi tóval, melynek szinte nincs bővebb vize, mint a mi Széktónknak, mert az a száraz évek-

ben szinte jóformán kiszárad, és mégis valódi kis paradicsomot teremtett a palicsi tó mellé, és most a haza minden részeiből látogatják a szabadkai fürdőt.

De legyen, hogy a mi Széktónkból készítenő fürdőt soha egy idegen vendég sem fogja meglátogatni, — de itt van városunk 50,000 lakosa, talán csak megérdemel egy fürdőt.

Vagy tán valami óriási költségbe kerülne, dehogyan, csak akarni kell, nagyon kevésből is könnyen igen jó és csinos fürdőt lehet a mi Széktónkból előteremteni.

És a mostani száraz év erre igen alkalmas lenne, mert mind magát a Széktót megkotrani, mind a szükséges ásatásokat igen könnyen lehetne most megejteni.

Csak meg kell kezdeni, nem kell tőle viszsziariadni.

Nevezzen ki és bizzon meg egy küldöttséget e tárgyban a közgyűlés, és az majd a módozatokról is fog tanácskozni, csak fel kell karolni, csak meg kell kezdeni.

Tehát minél előbb az arra alkalmas Széktóból csináltassunk egy díszes közfürdőt.

△

### Kecskemét, october 8.

A „Tiszavidéki Ujság“ 2-dik számában Kecskemétről „M. F. kecskeméti polgár“ aláírással e sorok jelentek meg: „Hogy mennyit támogatja a kecskeméti jobboldali intelligencia a kormányt, fényesen igazolja a jelenlegi sorozás eredménye. A jobboldali coripheusok gyermekei közül bár eleget vannak, de egy sem lett honvéd. Minden követ megmozdítottak, csak hogy gyermekeiket kimenthessék, kijátszassák a törvényt, mely mellett egyébkint annyira kardoskodnak sat.“

A fentebbi sorokból egyetlen szó sincs igaz, a legvastagabb rozszakaratu hazugság, valóságos baloldali igazságszeretetet tanúsít a fentebbi cikkek. — Több igazságot, több lelkiismeretességet kedves M. F. ur.

A kecskeméti jobboldali intelligencia és coripheusok gyermekei közül egyetlen tartozott a sorozat alá K. L., ki csakugyan isten és emberek előtt untauglich a katonai szolgálatra, — tehát nem kellett semmi követ sem megmozdítani, hogy fiaikat megmenthessék. Hanem a baloldali coripheusok fiai közül ugyancsak sok esett volna a sorozás alá, ha minden követ meg nem mozdita-

nak; már maga a sorozó bizottság polgári tagjai is nem ugyan tövéről, hanem nagyon is széléről vágott baloldaliak voltak, és így nem nagyon segédkeztek volna a jobboldaliak fiai megmentésében, de annál inkább a baloldaliakéban, mit megis tettek, mely eljárást e lapok is megrónak, sőt a közgyűlésben is éppen a jobboldali coripheusok részéről roszalólag volt felemlítve.

Valóban csodálkozunk, miként lehet ily dolgot, mely alapjából valótlán ennyire elferdíteni, ha már a baloldal részéről meg nem szoktuk volna az ilyeneket.

De mégis tág lelkiismeret kell ahhoz, a dolgokat ily rossz akarattal elferdíteni.

Egy kecskeméti jobboldali polgár.

## Kecskeméti népszínház.

Csütörtökön október 7-kén adatott „Bánk bán“ városunk szülötte Katona Józsefnek nagyszabású, a magyar színirodalom legnagyobb, legjobb tragédiája. Nem mentünk valami tulságos nagy reményekkel a színházba, sőt kételyünket is kifejeztük a fölött, hogy a darab aligha fog sikerülni, és így kár volt azt épen nálunk előadni, hol népünknek volt alkalma már a nemzeti színház virágjában levő legnagyobb művészeitől láthatni, — nem vártunk tehát fényes eredményt, mert jól tudjuk, hogy e nagyszerű darab minden személye művészt kíván, vidéki társulatoknál pedig azokat ne vagy csak igen ritkán keressük, — de mégis e kevés várakozásunkban is csalódtunk, mert miután végig néztük újra ismételjük, kár volt az igazgatónak ezen darabot előadani, kár volt magát a darabot így lesilányítani a szép számú közönség előtt. Szárny próbálgatása volt az a röpielni nem tudóknak, és így a szereplők nagyrésze csak a földön csuszált és bukácsolt, Bánk bán nagyszerű alakjaiból mindennapi kis embereket csináltak.

Mindenekelőtt a tegnapi darab tanúságot tett a ruhatar szegénységéről, uram isten minő jelmezekben jelentek meg a magyar nagyok, vagy hűségéből öltöztek így, hogy annál inkább igazolják a meraniak zsarnokságát, midőn még a gazdagok is kénytelenek voltak ily kopott ruhákban járni?!

Lénárdné (Gedrudban) jó perlekedő és haragos asszony volt, de nem volt játékában a legkisebb fölséges, egy csepp királyi sem, ajkain örökösen ülő guny nem pótolja a méltóságot, — e szerep nem neki való.

Kovács (Bánk) igyekezett, de e szerep erejét felülmúlja, az ő játékából is hiányzott Magyarország nagy ura, az összeesküvők közti jelenete a leggyöngébb volt, és Bánk tépelődései nem sikerültek, a 4-ik felvonásban azonban ha tüzet kissé mérsékli, elég jó volt. Azonban még saját lakában is miéért lógott a nyakából a nem Bánkra, hanem egy cigány böggörsre illő palást.

Kovácsné (Melindát) adta, — ez idő alatt oda kívül esett, azt hiszem, Katona könyeztetett e szerep ily tönkre tévése, ily kiparodiázása miatt, ha a a közönséget elüldözni nem akarják, ne adjanak Kovácsnének drámai szerepet. Operette és népszínművekben van az ő helye.

Szelest (Petur) meg kell dicsérnünk, és megörönnünk, néhol kopott ruhája daczára is a nyugtalan vas jellemű Peturt láttuk és gyönyörködtünk játékában, de a szenvedélyesebb, indulatosabb helyeken tulságos kiabálása miatt érthetetlenek lettek szavai, ha számba veszi hang organumát és kissé mérsékli azt, jobban sikerült játéka, így is voltak igen sikerült jelenetei, különösen a büszke urnak a Bánk előtti letérdeplése; — csak egy kis szorgalom, ön tud ha akar, néha-néha szépen is játszani.

Gárdonyi (Biberach) minden mozdulatán, minden szaván meglátszott a tanulmány, a ravasz kalandort szépen és hibátlanul adta.

Balogh (Tiborez) szinte dicséretet érdemel, szépen, tisztán és érzéssel szavaltta vagy panasolta el a magyar szenvedéseit.

Szilágyi Berta (Izidora) mint tőle telhetett nem rontott, nem javított.

Ferenczi (Otto) gyáva, nyomorult alakját, még neveltséges és szánalomra méltóvá is tette, a néző roszul érezte magát ötlet e szerepben vergődni látva.

Bár egyes szereplők igyekeztek is szerepeiknek megfelelni, egészben a darab mégis elesett. Az igazgatóságtól kérdezzük, vár-e még társulatahoz a női szerepekre tagokat és akar egy férfi szerelmezt hozni, mert így nem tudjuk a mostani női erővel és a mostani borzasztó szerelmeseivel hogy fogja magát fentartani.

Poroló.

## Ujdonság és vegyes.

— **Király ő felsége neve napján** október 4-kén a kath. anyateplomban ünnepélyes isteni tisztelet tartatott, — jelen voltak az itten szállásoló katonaság és a városi tisztviselői kar.

— **Az országgyűlés** folyó hó 16-kára összehivatott.

— **Időjárásunk** kedd óta hűvös és szeles, mely a felszáradt port szüntelen a levegőben kavarva, csapkodja szemünk közé, a mi nem valami kellemes multság.

— **Szüretünk a múlt héten** megkezdett, e héten be is végeztetett, minden nagyobb zaj és vigság nélkül, de van is okunk rá, mert közép-terméshez mérve is csak negyedrészt termésünk lett.

— **A kecskeméti magyar kir. adóhivatal** a budai magyar kir. pénzügyigazgatósággal még most is németül levelez hivatalosan. — Nem vagyunk valami nagy mokrák, de erre mégis azt mondjuk, hogy vagy tanuljanak meg az illetők magyarul, vagy isten hírével tessék más boldogabb

## T Á R C Z A.

### Hervadt virág, piros rózsa.

Hervadt virág, piros rózsa,  
Nem illetek ti egymáshoz,  
Épen mint a szőke leány  
Fekete szemű barnához . . .  
Hervadt virág — bús emlékem,  
Jobb lesz téged széjjeltépnem.

Ábrándokban éltem akkor,  
Hogy föltűzte kebelemre;  
S esalfa nőt istennek vélvén,  
Fölgyuladtam szerelemre,  
S ott esólkoltam e virágot,  
Ahol ő és más sem látott . . .

Csalfa lánytól minek emlék?  
Menj az őszi széllel messze,  
Hogy a szem, bármint figyelje,  
Még nyomodat se lelhesse! — —  
Jer elő, te, piros rózsa,  
Uj szerelmem uj bimbója.

Itt hordozlak kebelemen, —  
Nem csalfa az, aki ápolt,  
Sőt maga is, az a kis lány,  
Ő maga is rózsaszál volt . . .  
S mint e rózsa piros kelyhe,  
Szerelmemre nyitott keble.

Szive érzelem-világát  
Nekem adá örökségül,  
Az eskü helyett megcsólkolt,  
S regélt édes szerelméről . . .  
— Hogyha igyen beszélhetnék!  
Istenem beh boldog lennék!

Pásztor Ferencz.

### Katonatisztes kisasszony.

Elbeszélés.

Irta: Tasi M.

(Folytatás.)

IV.

#### A viszontlátás.

— Henriette?! Oh, mondja ön, csakugyan Henriette-nek nevezik?! . . . Szent név, drága név! . . .

— De mi lelte önt, uram?! Remeg, reszket egy név hallatára! Igen is: Henriette! s van abban valami különös?

— Nincs uram, nincs, de —

— Pszt! neszt hallok, hangokat, ismerős hangokat hallok!

Most Vért Simon Ferencz, vagyis Vérese Feri az ablakhoz rohant, sebesen felrántotta annak egyik szárnyát s sólyom szemével a sötétbe kémlelt; majd hirtelen megfordult s újat ajkára téve, sugva ejté ki e szavakat:

— Hallja! Ez Pepi hangja! Remény, szabadulás, örvendjen ön!

De az exkapitányra semmi hatással sem valának e biztató szavak; nagyot sohajtva letült, vagyis inkább lerogyott priesesére egy nevet sohajtva: Henriette! Vérese Feri pedig keveset törődve fogolytársa sohajaival, az ablakhoz lapult, erősen ügyelve a történésekre.

— Most a falhoz közeledik Pepi, hona alól valamit vesz elő, kibontja; vigyázz ez kötélt lajtorja lesz! beszélt magához a bandita.

Valóban az ablak alatt álló egyén egy sötét csomagot hajít fölfelé, melyet Vérese Feri ügyesen elkapván, visszahúzódt az ablaktól; de azért egy lépést sem távozott el attól, hanem folyvást ott hallgatódzott.

E pillanatban hallatszott a földszintről: „Neked adom mind, mit összeszedtél, úgy is tudom, nálunk költöd el! De most siess örökhelyedre, magadat tennéd ki veszélynek, ha véletlenül így lepne meg az őrárat. Én is távozom, szükség van reám.“ Ez utóbbi szavak már a távolban veszték el.

— Oh angyali Pepi, isteni Pepi! Te jó hű barát.

Itt vagy tehát szabadulás eszköze; áldott legyen az a kéz, mely szálanként eresztett, vagy a mely kötélbe vert össze! Fel fel pajtás; ezerszer bocsánat, kapitány ur! Fel-fel, itt a szabadulás órája! De mi ez? ön hallgat sötétben s nem örvend az örvendezőkkel? Egy barátságos szava sincs most ez elhatározó pillanatban, mikor mindketten megszabadulhatunk?! Szóljon, beszéljen, kérem!

— Nines.

— Mit? Ön tán nem használja fel e kínálkozó alkalmat?

— Nem.

— Hogyan, ön itt akar maradni?!

— Itt.

— Itt e bűzhödött légű szobában; e priesesen, egek, patkányok, pókok társaságában, ellenségei kezei közt, kik gyönyört találnak önnek kinzásában?!

— Itt maradok egerek, patkányok, pókok társaságában, ellenségeim kezei közt.

— S miért, ha szabad kérdenem?

— Mert a szökés ellenkezik katonai becsületemmel: azért, ha bele halok is, már én csak kitöltöm fogságot . . . De mit is keresnek én az életben; oly sötét van kinn! . . .!

— Oh, ál-erény, ál-bölcsészet, mely gyönyört lel az önkinzásban! Kapitány ur, oh jöjjön csak s élvezze az ablakon betóduló friss léget; kérem, nézze a felhők közül elő-elő tűnedező csillag fényt; jöjjön, gyönyörködjen az éj költészetében! Mily tünde lég, mily ragyogó pompa! és ön mégis itt akar marani?! Ni, ez éji kóbor-madár mily merészen szeli át a léget s oda röpi, a hová ösztöne vezérli, és ön mégis itt marad senyedő rabnak?

— Áll határozatom: Menjen, mentse meg magát, én itt maradok.

— Kapitány ur, ön szabadságért küzdött, mégis rab akar lenni; gondolja meg, husz év és a haza hasznát veheti még.

— Meggondoltam.

— De nem érdemli e büntetést, mert ön bajnok, vitéz, hős volt; ön hazája szabadságáért küzdött, miért küzdeni polgári erény?!

— Tudom.

hazát keresni; — ha jó a magyar kenyér és bor, tessék a magyar nyelvet is megtanulni.

— **A budai szőlőtermés** ez idén 80,000 akó borra tehető.

— **A pesti takarékpénztár** folyó évi október 3-tól kezdve a kölcsön adott tőkék után nem 6% hanem 7 1/2 %-ot fog szedni, mihez még a 1/2% kezelési költségek is számítandók.

— **Andrássy Gyula gróf** miniszterelnök folyó hó 9-én visszaérkezik Budára.

— **Andrássy Gyula miniszterelnök** Terebes községének Zemplénmegyében, mely birtokát képezi, egy szép tágas épületet ajándékozott azon feltét alatt, hogy az felekezeti nélküli községi iskolának rendeztessék be. Ez épület előbb zárda volt, nem rég vette meg a gróf 2500 forintot. — Mig az ellenzék vezére Tisza Kálmán a hitfelekezeti iskolák mellett buzgólkodik, a magyar miniszterelnök ily nemes tanúságot tesz liberalis gondolkodás módjáról. (Sz.)

— **Az aradi vértanúk emlékét** folyó hó 6-án több helyeken megünnepelték.

— **Trefort Ágoston Pápa**n Horn Ede ellenében 69 szótöbbséggel képviselővé választott. Pápa lakosságán sem fogtak azon üdvös tanítások, melyekkel „a Hon” őket elárasztotta.

— **B. Jeszenák Jánosnak** szabadságharcunk egyik vértanujának özvegye gróf Forgách Aloizia, Alexi szobrász vezetése mellett, egy az elhunytához méltó síremléket készített. Az emlék Pozsonyban október 10-én mint Jeszenák kivégeztetésének évfordulóján fog leleplezteni.

— **Klapka tábornok** október 12-én érkezik Nizzából Pestre.

— **A magyarországi tisztviselők** önszervező egyesületének I-ső alakuló közgyűlése vasárnap délután 3 órakor tartott meg a budai realtanoda díszteremében. Az alapszabályok részletes tárgyalása be nem fejeztethető, e végből folyó hó 9-én a közgyűlés folytatni fog. Az egyesületnek már 350 tagja van.

— **Algyőnél a Tiszán át építendő** vasuti hid alapját a múlt héten rakták le. A hidnak a folyóban nem lesznek oszlopai, csak a két parton, mely a folyó medrén keresztül egyetlen rész iv boltozat által fog összekapcsolatni.

— **Bécsben október 5-kén** az asztalos legények is demonstráltak, nagy számmal abban hagyták a munkát.

— **Pater Hyacynthoz** levelet intézett a karmeliták rendfőnöke, melyben felszólítja őt, hogy tiz nap alatt a kolostorba visszatérjen, különben a nagy excommunicatioval sújtatik és becstelenné nyilvánítatik.

— **Az aradi honvédelem** elkészült és Aradi a fiatal szobrász, ki azt készítette, már el is küldte Aradra.

— **A polai tengerészeti parancsnokság** jelenleg egy hadi corvettet épített, melynek Zrínyi Miklós nevet adnak. Az első osztrák hadi hajó lesz az, mely magyar nevet visel.

— **Pater Hyacynthról — kinek emelkedett szellemü** levelét a pesti lapok a napokban pártkülönség nélkül közölték, a „Kölner Zeitung” után következő érdekes jegyzeteket gondoltunk czélszerűnek mi is följegyezni: Hyacynth atya kitünő szónoki tehetségével szerzetének első rangú csillagává emelkedett és főnöke Rómából nem talált elég alkalmat, hogy őt számos levelében szeretetéről, ragaszkodásáról sőt csodálatáról is biztosítsa. Két év óta azonban a dolog egészen más-ként lett. A biztatások, tetszésnyilvánítások kimaradtak, hanem a megintések, feddéses, sőt fenyegetések annál sürűbben jöttek Rómából. A pater adventi predikációi a legnagyobb mértékben fölkeltek a római absolutismus egyik vezetőjének nem tetszését, s minél inkább igyekezett Hyacynth atya a modern társadalmi eszméket egyháza tanaival kiengesztelni, annál leplezetlenebbül tünt ki azok szándéka, kik szövetségbe a Jezsuitákkal és a vak Ségur gróf denuncziáló intézetével — vesztére törtek. Mint egy év előtt egész sorát kapta a feddő leveleknek, melyek ellenében ő méltó módon állhatatosan viselte magát s kijelentette, hogy kész visszavonni bármely nyilatkozatát, akár szószékéről akár conferentiában tette legyen azokat, ha bebizonyítják neki, hogy azok nem egyeznek meg a róm. kath. egyház tanaival. Erre ő Rómába parancsoltatott, hogy a szt atya előtt feleljen magáról. De ki írja le a pater csudálkozását, midőn Pius pápa őt a legszeretöbben fogadja, meg sem emlékeztetve arról, a miért őt az örökvárosba cizálták, sőt egyenesen kinyilatkoztatta, hogy eljövételének okát nem is tudja, őt különben a legszivesebb kifejezésekben teljes szeretetéről s kegyelméről biztosította s megáldotta. Hyacynth tehát visszatért Párisba a nélkül, hogy egy szócskát is visszavont volna abból, mit nyilvánosan tanított, és ultraabsoluticus elleneinek most már más alkalomra kelle várniok, hogy őt lehetlenné tegyék és a szt atya szemei előtt mint veszedelmes heretikust tüntessék föl. Közbejött a nemzetközi béke-liga nagy gyűlése (mely a lautannei béke-congressussal nem cserélendő fel), a melyen Hyacynth atya, Paschaud Martin protestans lelkész és Izidor nagy rabbi jelenlétében rhetorikai képzetben a Judaismust, Catholicismust és Protestantismust a civilisált világ három vallásának nevezte. S ámbár ő itt nem mint theologus, hanem csak mint magános ember szólott, mégis elegendő volt, hogy az ellene indított támadásoknak új erőt adjon. És csakugyan nem sokára Rómából, főnökétől azon komoly utasítást vette, hogy vagy mondjon le arról, hogy a Notre Damei templom szószékére lépjen, vagy ha adventi szónoklatait újra ott akarná tartani, dugja zsebre coardáját, azaz oly beszédet mondjon szája, minek tartalma szíve érzetével ellenkezik. Hasztalan mondta Hyacynth, hogy ő most is ugyanaz, ki 5 év előtt volt, hogy azon nyilatkozatait, miket most megrónak, 5 év előtt megdicsérték; hogy tehát nem ő hanem azok változtak, kik fölötté Rómá-

ban törvényszéket tartanak sat. Semmi sem használt, ellenei megmaradtak a fentebbi utasításnál, és ekkor végre a mélyen s legszentebb meggyőződésében sértett férfiú elhatározá magát azon levelet írni, melyet emliténk s szerzetével szakítva, nyilvánosságra hozta azt, hogy ügyét a közvélemény apellatorium foruma elé hozhassa.

— **A múlt évi végszámadásban** — Századunk szerint — nem hogy deficit lenne, de a pénzügyminiszter még két milliónyi fölösleget mutatott ki. Adja az ég, hogy ugy legyen!?

— **Megjelent:** „Megyerendezés az 1848. év szellemében” Toldi Istvántól. A „Pesti Naplóban” közölt mutatóvanyai által figyelmet keltett mű. Ajánljuk olvasóink, különösen a régi megye melletti kardoskodók figyelmébe.

— **A lipótvárosi bazilika körül** építendő 66 bolt közül 36 már annyira kész, hogy november elsején a bérlők átvehetik.

— **Vasuti szerencsétlenség.** Vasárnap, október 3-án Kassáról estve jövő vegyes vonatonál a mint az a rakamazi ut feletti hidon keresztül hajtott, Hentschke nevű alvonatvezető, a III. osztálynál a bentlevők jegyeit vizsgálni akarván, azt éppen e veszélyes helyen tette, az egyik kocsinál ajtót nyitott, s ez az ugy is szűk hidnál a karfához csapódott, őt álványáról leütötte, és a vasuti hidról az ez alatt elmenő országútra lezuhant, a szerencsétlen még esti 9 óráig élt, azután nagy kínok közt kimúlt, — neje kívül 5 árva hagyott hátra.

— **A katolikus autonomia** előkészítő gyűlés tagjai 6-án délután 5 órakor értekezletet tartottak a primásnál, 7-én pedig megkezdik üléseit. Ideje is egyszer, hogy már lendiesenek valamit. A gyűlést figyelemmel fogjuk kísérni, és az érdekesebb mozzanatokat olvasóinkkal sietünk megismertetni.

— **A bordeauxi égésről** írják: September 28-kán esti 6 órakor a Bordeaux előtt horgonyzó hajón tűz ütött ki, mely pár pillanat alatt belekapott valamennyi petroleumos hordóba, melylyel a hajó meg volt terhelve. A hajó szétrobbant s az égő hordókat a tengerár iszonytató gyorsasággal hordta széjjel. Az égő petroleum szétterjedvén a víz felületén, csakhamar lángba borított tizenöt hajót. A hajók elszigetelésére irányzott törekvések daczára a gőzvontatók gyors segélyének sikertelenek voltak. A hajók egész éjen át folyton égtek, és rémitő, de szép látványt nyújtottak a bordeauxi lakosságnak, mely azt a rakpartról szemlélte. A rendőrfőnök és a városi hatóság, valamint a kikötő parancsnokság mindent megtett a szerencsétlenség továbbterjedésének megállítására. Másnap reggel vízfecskeendőkkel látták el a kikötőben levő gőzhajókat, hogy az égő hajóromokat oltsák el, nehogy az éj beálltával a többi hajók is veszélyeztetve legyenek. Összesen tizenöt hajó veszett el a rajta levő teherrel. Emberélet csak kettő esett áldozatul.

— Kapitány ur!

— Nos?

— Van önnek anyja?

— Nincs.

— Testvérei?

— Nincs.

— Kedvese, barátai?

— Nincs, nincs, senkim sincs.

— Kapitány ur, mindenre a mi szent, a mi kedves ön előtt, kérem —

— Hagyja el barátom s megtiltom önnek, hogy engem tovább is késztesse! A férfinak egyszer kimondott szava legyen szent és változhatlan. Ha egyszer kimondtam, hogy nem megyek, az istenek sem bírnának más határozatra, értette?!

Kába elhatározás!

Uram!

— Bocsánat kapitány ur! Becsülöm, tisztetem önt; a férfiú elhatározás példányképeinek tartom, de azért még sem követem. Isten önnel! Én — megyek!

S ezzel Vérese Feri megindult az ablakfelé, majd a kötelet megerősítvén a keresztfához, kilépett az ablakon fél lábbal; de még onnan is visszafordult.

— Kapitány ur! Itt az elhatározó percz, kövessen!

Az exkapitány felelet helyett csak a kezével intett, hogy távozzék egyedül.

Vérese Feri aztán kezdett a kötélen gyakorlott kézzel lefelé ereszkedni; de a megszökésre ép a legrosszabb pillanatot választotta, mert az ör ép ekkor közeledett feléje s ép alatta kellett elhaladnia. E váratlan körülmény a kötélen ovatosan lefelé haladó banditát nem kis aggodalomba ejtette; kettő között kellett választania: vagy ovatosan felkuszik ismét az ablakba, vagy ledobja magát az örré. Mindkettő veszélyes volt; mert ha felkuszik, a lelőgő kötelet észreveheti a katona, lármát kiált s aztán mindennek vége; ha a katonára veti magát, könnyen elvetheti az egyensúlyt s a csillogó szuronyba eshetik. Így is, úgy is veszedelmes játékot űz, de a két rossz közül mégis az utóbbit választá.

Egy zuhanás és egy elnyomott gyenge jajkiáltás hallatszott, s aztán ismét minden csendes lett, kivéve a szomszéd koreszmából áthallatszó éktelen verekedési zajt.

A zuhanásra és jajkiáltásra a szobában maradt

honvéd-kapitány talpra szökött, s önkénytelenül az ablakhoz ugrott, melyen kitekintve, a földön két egymás mellett elterülve levő sötét alakot látott. Kevés idő múlva az egyik alak mozogni kezdett, s a másikra rohant, elvette tőle puskáját, töltény- és szuronytartóját, esakóját és köpönyegét, s aztán az élettelen hullán egyet rugva, bele hentergette az árokba.

De alig végezte el e műtétet, s alig ölté magára a katona köpönyegét és tette fejébe a csakót, midőn szabályos léptek hallatszottak: tikk takk, tikk takk.

— Ez őrzjárat, susogta magának a katona köpönyeges.

— Aligha hurokra nem kerülök. Ha egy-kettő volna; de ennyi! Bárcsak megsűgta volna az a másik ajelszót.

Az őrzjárat mind közelebb-közelebb jött; majd féljobbot csinálva, befordult abba az utcába, melyben a szél kedélyesen löbbázta a „Bolond Antal” érdemes czégerét.

— Az a Pepi, az a Pepi! Dieső kedves sógor! Milyen szépen túljár az eszükön!

— Hm, ha tudnák, ki van a köpönyegben!

Mikor elhaladt az őrzjárat, Vérese Feri katonás állásba helyezte magát s föltekintett csak az imént elhagyott börtöne ablakára.

— Kapitány ur!

Semmi neaz, semmi hang.

— Kapitány ur! — susogta hangosabban.

Ismét mélységes hallgatás.

— Kapitány ur! Henriette nevére, ki megreszketteté önt, kérem, kövessen!

S ime, először egy kéz, majd egy bozontos fej bujt ki az ablakon; a kezét és főt egy fél láb, majd az egész test követte; a kezek megragadták a kötelet mint egy kézzel-lábbal dolgozó óriási pók, s azon egy ember kezdetl leereszkedni.

Vérese Feri alig birt szeméinek hinni, s káprázatnak tartotta az egészet. De, hogy is hihette volna, hogy az, a ki sem a haza szent nevére, sem az egyéni szabadság esabos képe feltüntetésére, sem anya, testvér, rokon, ismerős fölemlítésére el nem hagyta börtönét: azon egyén most egy egyszerű név pusztá fölemlítésére, ereszkedjék le azon az egy szál kötélen.

Pedig ép ez a férfiú volt az, ki pár percczel azelőtt

e szavakat mondá: „A férfinak egyszer kimondott szava legyen szent és változhatatlan. Ha egyszer kimondtam, hogy nem megyek, az istenek sem bírnának más határozatra!”

Erős, kemény, vas jellemre mutató szavak és mégis megszegte azokat!

Nagyon nagy becsünek, drága értékűnek kellett előtte lennie e névnek: „Henriette,” hogy e név pusztá fölemlítéseért megtagadta jellemét, megszegte kimondott szavát és megtörte akarátát.

— Ugy-ugy kapitány; csak még egy kicsit s mindjárt eléri vállamat; csak lépjen rá bátran, nehezkedjék rá egész terhivel, elbirja még azt Vérese Feri! Így ni, földön vagyunk!

— Haj, ismét szabad vagyok?!

— Még nem egészen, de kövessen engem s pár percz múlva valósággal azok leszünk. Oly helyre vezetem önt, kapitány ur, hol még Belzezub ő felsége sem akad ránk.

Az exkapitány szó nélkül követte Vérese Ferit, s alig baladtak vagy száz lépésnyire, mikor egy nagy tágas udvar közepén lelték magukat.

Ez udvar egészen elhagyatottnak látszott, s az érkező vendégeket senki sem üdvözölte; sűrű dudva és burján lepte a négyszögű tért; itt ott kormos gerendák meredeztek az égfelé, s leomlott falak gátolták a gyors haladást.

A mint ott előre-hátra botorkálnának, egyszer egy falomladék mellől egy nagy bozontos fej emelkedett ki.

— Állj! Ki vagy?

— Jó barát.

— Mi a jelszó?

— Vérese Feri.

— Mehetsz.

Az exkapitány álmélkodva kísérté vezetőjét, ki vele megkerültetvén az udvart, annak hátsó részében egy repkény hálózatához ért, melynek kúszó indái magasan fölfutottak az omlatag falra.

Vérese a repkényt félrehajtva, megkocogtatta háromszor az alatta levő falat, mely jelle a fal vagyis a falszínre festett rejtett ajtó kétfelé nyilván, egy sötét tátongó üreg mélyedt az érkezők elébe.

— **Az alföldi rablások ügyében** Szegedre delegált pestmegyei törvényszék befejezte a vizsgálati okmányok meghitelesítését. A meghitelesített a 100-ra menő egyének vallomása mind ugyanaz maradt, sőt Rózsa Sándor is helyben hagyta multkorai vallomását, melyszerint a vasut folszedésében és más nevezetes rablásokban részt vett. Hátra van még az orgazdák és segédkezet nyújtók kihallgatása.

— **„Kirándulás a tengerre“** című pikkant humoristiko satyrikus mikrokosmiai utazási vázlatra előfizetést hirdet Nostradamus. A munka 6 füzetben fog megjelenni, ára 1 frt. füzetenkint 25 kr. Az előfizetési pénzek Ungvárt Therner Ferenczhez küldendők nov. 10-ig.

— **„Tiszavidéki Ujság“** nemzetgazdasági és népmívelődési közlöny mutatvány száma megjelent. Megjelenik hetenkint kétszer Szegeden. A mutatvány számról ítélve — ha mint igéri a politikától távol tartja magát, csak örömmel fogadjuk, — legalább a mutatvány szám elég ügyesen van kiállítva.

#### Szerkesztői üzenet.

Id. Kovács László urnak, helyben. Lapunk közelebb megjelen 40-ik számában „Kecskeméti Népszínház“ cím alatt közölt cikk miatt ön uram neki ront „ujdonszunknak“ s közlés végett beküldött „válasz“ című iratában amúgy takarosan megmossa szegény jámbort tót szappannal, azaz sulyokkal. Ugyan az

isten szent szerelméért! mire való az a mivel emberhez nem illő hang, melyen ön e válaszban beszél, vagy inkább önt egy ügyetlen ember beszélteti? Nagyon jó, hogy azt saját kezűleg alá nem írta, mert akkor talán közölték volna; de csak a nyílt-térben, ott is azért, hogy valaki felelős legyen érte, vagy valakit kikaczaghasanak érte. Higgye el, hogy a neheztelt közleményt rendez színi referensünk írta, ki annál igazabban, mit ott irt, soha életében nem irhatott volna; de ön által méltatlanul megtámadott ujdonszunk oly ártatlan abban, mint a ma született bárány.

Mint a harist szaváról, épen úgy felismertük tolláról azt a magas termetű de alacsony elméjű uri embert, a ki ön számára ama beküldött választ írta. Tessék máskor okosabban iratni és szívesen közölni fogjuk.

#### Szerkesztői nyilatkozat.

Lapunk legközelebb megjelent 40-ik számának 4-ik lapján közölt „Ujdonság és vegyes“ cím alatti mindhárom hasábu rovat a szerkesztőség tudta nélkül vétezt fel.

#### Kimutatás a kecskeméti takarékpénztár 1869. szeptember hónapi forgalmáról.

Bevétel:	
5 <sup>0</sup> / <sub>0</sub> Betételek . . . . .	16,467 ft. 69 kr.
4 <sup>0</sup> / <sub>0</sub> „ . . . . .	7,518 „ — „
3 <sup>0</sup> / <sub>0</sub> „ . . . . .	6,939 „ 91 „
Összesen . . . . .	30,925 „ 60 „

Athozatal . . . . .	30,925 „ 60 „
Külföldi díjak . . . . .	709 „ 29 „
Kölesönök után befizetett kamatok . . . . .	2,465 „ 15 „
Visszafizetett kölesönök előlegek után . . . . .	4,198 „ — „
„ „ váltók után . . . . .	98,825 „ — „
Pesti-magyar keresk. bank . . . . .	10,000 „ — „
Összesen: 147,123 ft. 04 kr.	
Pénztár-állás augusztus 31-kén . . . . .	22,855 „ 11 „
Főösszeg: 169,978 ft. 15 kr.	

#### Kiadás:

5 <sup>0</sup> / <sub>0</sub> betét és tőkésített kamat . . . . .	17,996 ft. 45 kr.
4 <sup>0</sup> / <sub>0</sub> „ „ „ „ . . . . .	6,138 „ — „
3 <sup>0</sup> / <sub>0</sub> „ „ „ „ . . . . .	2,008 „ 13 „
Folyó kamat . . . . .	353 „ 40 „
Kölesönök, állampapír- s értékre . . . . .	10,213 „ — „
„ „ váltókra . . . . .	99,294 „ 80 „
Tisztviselők s szolga fizetése . . . . .	134 „ — „
Üzleti folyó költség . . . . .	121 „ 20 „
Magyar kereskedelmi bank, Pesten . . . . .	12,000 „ — „
Kölesön-kamat . . . . .	164 „ 31 „
Összesen: 148,423 ft. 29 kr.	
Pénztár-állás szeptember 30-án . . . . .	21,554 „ 86 „
Főösszeg: 169,978 ft. 15 kr.	

Markovits György,  
könyvvivő.

Felelős szerkesztő: **Horváth Döme.**  
Szerkesztőtárs: **Hornyik János.**

## Tudósítás a kecskeméti heti vásárról.

Péntek, october 8.

Gabona piacról					Baromfi és gyümölcs piacról					Állat, széna és fa piacról				
Alsó-ausztriai mérő szerint	Mennyiért kelt?		Sokat vittek-e eladni?	Vették-e?	Baromfinak párja, gyümölcs garabó számra	Mennyiért kelt?		Sokat vittek-e eladni?	Vették-e?	Darabja, mázsája, öle	Mennyiért kelt?		Sokat vittek-e eladni?	Sok elkelt-e?
	Legals.	Legm.				Legals.	Legm.				Legals.	Legm.		
Búza, 83—87 fontos . . . . .	4	40	4	60	Lúd . . . . .	2	—	2	70	Sovány sertés, hizónak . . . . .	23	—	68	—
Rózsa, 78—80 „ . . . . .	2	64	2	70	Hízott lúd . . . . .	4	60	7	—	Malacz . . . . .	3	15	5	—
Árpa, 68—74 „ . . . . .	2	44	2	60	Pulyka . . . . .	1	90	2	60	Juh . . . . .	1	—	4	50
Zab, 43—44 „ . . . . .	1	80	1	90	Kácsa . . . . .	—	80	1	—	Bárány . . . . .	1	40	1	90
Kukoricza . . . . .	2	30	2	96	Tyúk . . . . .	—	50	—	70	Széna mázsája . . . . .	2	48	2	90
Bab . . . . .	4	—	5	60	Szöllő . . . . .	—	45	—	60	Szalma egy kocsiival . . . . .	3	—	6	40
Köles . . . . .	2	—	2	30	Dió . . . . .	—	60	—	80	Keményfa ölével . . . . .	14	60	15	—
Burgonya . . . . .	—	90	1	30	Vágott hal fontja . . . . .	—	—	—	—	Puhafa „ . . . . .	8	60	9	02

## H I R D E T É S E K.

### Figyelmeztetés.

T. cz. megbízóimat ezennel van szerencsém tisztelettel értesíteni, hogy Győrből Gross Miksa urat, főügynökömnek ismerem el s nála a legkitünőbb sorsjegyekre rendezett társasági játékaim bármely időben kaphatók.

#### Fischer M. L.

bank s váltóüzlete a „Fortunához.“  
(Pest hatvani utca 16. sz. Budán: vár, városháztér.)

Mult hó 22-kén délután Wittmann cukrásznál levén, tévedésből valaki sötétzöld selyem esernyőmet magáénak vélvén, elvitte; kérem az említett helyre küldeni, hol is sajátját átveheti.

D. J.

Két kezdő tanuló fiú mellé Báránd pusztára nevelő kerestetik. — Évi fizetés 200 frt. és ellátás. Vállakozni szándékozók leveleiket C. S. betűk alatt czímezve Sz.-Fehérvárra Kovács Pál úr kereskedésébe küldeni kéretnek.

Egy 13—15 éves ifju, ki legalább 2—4 gymn. osztályt végezett, tisztességes családból származik és kinek hajlama van kereskedésbe lépni, a helybeli könyvkereskedésbe fölvetetik. A t. szülék a föltételekről Gallia Fülöppel saját könyvkereskedésében értekezhetnek.

A szüret beköszöntvén, az ürmös kedvelők figyelmeztetnek, miszerint igen jó ürmös species kapható Milhoffer János gyógyszerárán Kecskeméten.

Ára: egy akóra 20 kr.

#### 1444 1869 Árverési hirdetés.

Sz. kir. Kecskemét város telekkönyvi törvényszéke részéről közhírré tétetik, miszerint Dugár János felperes részére 993 frt. tőke követelése és járuléka kielégítése végett, végrehajtást szenvedett alperes Antal Péternek bíróság lefoglalt, a kecskeméti 53. sz. telekkönyvben 26. részletszám alatt foglalt, valamint Antal Magdolna, Mária, Judit, István, Klára és Mihály neve alatt beirt 19,000 frtra becsült 370 holdnyi földbirtokukra a 342. részletszám alatt foglalt 3000 forintra becsült 4 1/2 holdnyi szőlőjükre, Balla Magdolna özvegyi jogának sérelme nélkül a nyilvános árverés elrendeltetett és árverési határidőül 1869. nov. 9. és szükség esetében 1869. évi decz. 10. napjának mindig délelőtti 9 órája a városi telekkönyvi hivatalban akként tüzetett ki, hogy az árverés alá bocsájtott ingatlanság becsáron alul el nem adható.

Venni szándékozó tartozik a becsértéknek 10%-át készpénzben vagy értékpapírban bánatpénzül az árverési kiküldött kezeihez letenni, különben az árverésben részt nem vehet.

Az árverési feltételek, melyek az árverés előtt felolvastatnak, az árverést megelőzőleg mindenki által a telekkönyvi hivatalban megtekinthetők.

A perrendtartás 433. és 466. §§-hoz képest felhivatnak mindazok, kik a fentebb kijelölt javak iránt tulajdonjogi vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vélnék, hogy kereseteiket a hirdetmény közzé tételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt, ezen telekkönyvi törvényszékhez adják be, különben azok az árverés foganatosítását nem gátolhatván, egyedül a vételár fölöslegére fognak utasíttatni.

Kelt Kecskeméten, 1869. évi jun. hó 26-án tartott városi törvényszék telekkönyvi üléséből.

#### 1494 1869 Árverési hirdetés.

Sz. kir. Kecskemét város telekkönyvi törvényszéke részéről közhírré tétetik, miszerint Kecskemét város árvaszékének megkeresése folytán néhai Klatik Károly, továbbá Klatik Juliánna és Jánosnak a kecskeméti 2704. számú telekkönyvben 3032. részletszám alatt foglalt s neveik alatt beirt 300 forintra becsült házukra a nyilvános árverés elrendeltetett, és árverési határidőül 1869. évi october 26. és szükség esetében 1869. évi november 26. napjának mindig délelőtti 9 órája a városi telekkönyvi hivatalban akként tüzetett ki, hogy az árverés alá bocsájtott ingatlanság becsáron alul el nem adható.

Venni szándékozó tartozik a becsértéknek 10%-át készpénzben vagy értékpapírban bánatpénzül az árverési kiküldött kezeihez letenni, különben az árverésben részt nem vehet.

Az árverési feltételek, melyek az árverés előtt felolvastatnak, az árverést megelőzőleg mindenki által a telekkönyvi hivatalban megtekinthetők.

A perrendtartás 433. és 466. §§-hoz képest felhivatnak mindazok, kik a fentebb kijelölt javak iránt tulajdonjogi vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vélnék, hogy kereseteiket a hirdetmény közzé tételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt, ezen telekkönyvi törvényszékhez adják be, különben azok az árverés foganatosítását nem gátolhatván, egyedül a vételár fölöslegére fognak utasíttatni.

Kelt Kecskeméten, 1869. évi junius 26-án tartott városi törvényszék telekkönyvi üléséből.

#### 1118 1869 Árverési hirdetés.

Sz. kir. Kecskemét város telekkönyvi törvényszéke részéről közhírré tétetik, miszerint Schweiger testvérek felperes részére 1595 frt. tőke követelése és járuléka kielégítése végett, végrehajtást szenvedett alperes Darányi János és neje B. Kis Juliánának bíróság lefoglalt, a kecskeméti 427. számú telekkönyvben 74. részletszám alatt foglalt s neveik alatt beirt 2161 frtra becsült házukra, továbbá Darányi Jánosnak 5160. számú telekkönyvben 74. részletszám alatt foglalt 670 frtra becsült 11 hold föld, továbbá 43. részletszám alatt foglalt 800 frtra becsült 16 1/2 holdnyi urrúti földjére, továbbá Darányi János és Kis Juliánna neve alatt beirt 5159. számú telekkönyvben 51. részletszám alatt foglalt 50 frtra becsült 4 holdnyi esontoshalmi erdejükre, és végre Darányi Jánosnak a kecskeméti pusztá borbási 115. számú telekkönyvben 144. részletszám alatt foglalt, a jogra nézve 410 frtra becsült 41 holdnyi földjére Kecskemét városának tulajdonjoga sérelme nélkül a nyilvános árverés elrendeltetett és árverési határidőül 1869. évi november 12. és szükség esetében 1869. évi deczember 14. napjának mindig délelőtti 9 órája a városi telekkönyvi hivatalban akként tüzetett ki, hogy első alkalomkor az árverés alá bocsájtott ingatlanság becsáron alul el nem adható.

Venni szándékozó tartozik a becsértéknek 10%-át készpénzben vagy értékpapírban bánatpénzül az árverési kiküldött kezeihez letenni, különben az árverésben részt nem vehet.

Az árverési feltételek, melyek az árverés előtt felolvastatnak, az árverést megelőzőleg mindenki által a telekkönyvi hivatalban megtekinthetők.

Felshóllatnak azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen telekkönyvi törvényszék székhelyén vagy ennek közelében laknak aziránt, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltesök végett, a törvényszék székhelyén megbízottak rendelkeznek, és azok nevét s lakását az eladási jelentések be, mert ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

A perrendtartás 433 és 466. §§-hoz képest felhivatnak mindazok, kik a fentebb kijelölt javak iránt tulajdonjogi vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vélnék, hogy kereseteiket a hirdetmény közzé tételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt, ezen telekkönyvi törvényszékhez adják be, különben azok az árverés foganatosítását nem gátolhatván egyedül a vételár fölöslegére fognak utasíttatni. Az ingatlanokra az árverés addig folytatandó, még felperes követelése fedezve nincsen.

Kelt Kecskeméten, 1869. sept. 24-én tartott városi törvényszék telekkönyvi üléséből.